

ваше. Той знаеше, че води на смъртъ и безъ колебания не *провеждаше*, и *водеше* слѣдъ себе си.... Първийтъ корпусъ—нему, първата срѣща съ неприятельтъ бѣше негова.... Дѣлото иска жертви и, ведейжъ като рѣши необходимостта на това дѣло, той не отетжпиль би отъ никакви жертви.... Полководецъ, който плаче прѣдъ фронтътъ на солдатитѣ, защото тѣмъ тозъ часъ ще имъ са падне да отидатъ въ огньтъ, едва ли разбралъ би духътъ на свойтъ отрядъ. Скобелевъ по нѣкога открито говореше на хората: братъ, азъ ви провеждамъ на смъртъ.... Виждате ли тамъ тази позиция?.... Не бива да са прѣвзима.... И азъ не мисля и да я прѣвзимамъ. Нужно е щото турцитѣ да натрупатъ тамъ всичкитѣ си сили, а азъ въ него время ще се промъкнѣ къмъ тѣхъ на отъ тука... Васъ ще ви избиятъ, а за това вий ще дадете побѣда на всичкийтъ мой отрядъ. Вашата смъртъ ще бѣде славна и честна смъртъ... Ще почнатъ да ви отблъсватъ—отетживайте, за да би тутакси пакъ да са впуснете въ атака.... Чувате ли?.... Догдѣто сте живи до послѣденъ чловѣкъ нападайте.... И нужно бѣше да слушате съ какво „ура“ отговаряхъ на свойтъ вождъ тѣзи, на върната смъртъ проваждаючи са люди!.... Това вече не пасивно, по неволя умирающитѣ глѣднатори поздравлявахъ римския Цезарь, а бойовнитѣ другари за послѣденъ нѣтъ са покланяха на любимийтъ генералъ, знаючи че смъртъта имъ е дѣйствиелно нужна, че тя ще даде побѣдата. Това бѣше жертва съзнателна и за това още повече доблестна, още повече великодушна.... Той, казуватъ, не обичалъ солдатица. Но с латиниътъ както и дѣтето, не можешъ да ги измамишъ. Солдатинътъ отлично знае кой го люби; а който го не люби, нему той не върва и отъ своя страна съ особена признателность не заплаща. А между това нека ми покажатъ другъ генералъ, когото би тѣй любилъ, на когото би така вървали солдатитѣ, както на Скобелева.... Тѣ сами като глѣдатъ на тѣзи свѣтло-гължбови, по рѣшителни очи и испѣкнало чело, като виждатъ тази складка на джунитѣ, които говорятъ за безвъзвратната енергия, разбирахъ, че тамъ, гдѣто трѣбва, у този чловѣкъ не ще има пощада и не ще има колебания... Но както искате, въ подобни случзи и азъ каюций са Магдалинь да отгадая не могъ; слабо-первинитѣ баби въ военнитѣ мундири едва ли са явяватъ симпатични комуто и да би било.... Скобелевъ обичаше солдатинътъ, и въ своята грижливостъ за него показваше